

Jeg skal dog til det ærede Medlem bemærke, at det stadig forbavser mig, at han kan være forundret over, at der har været noget Svind i denne Fællesfonds Midler, saa at Beløbet nu ikke er saa stort, som han forment, det vilde blive, hvis han f. Eks. paa Grundlag af Forholdene i 1880 beregnede, hvor stort Beløbet nu skulde være med Rente og Renters Rente. Thi, som jeg allerede ved Gaarsmødets Begyndelse gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, er det ikke saa faa Opgaver, man i Aarenes Løb har ment med Rette kunde bekostes af Fællesfonden. I Gaar, da jeg nævnede de to Udgiftsposter, som jeg i den Tid, jeg har administreret, havde ment at burde paalægge Fællesfonden, havde jeg da ogsaa den Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem gav mig Ret i, at det var rimeligt at tage disse Summer af Fællesfonden. Det ærede Medlem mente, at det fulgte af min Udtalelse, at de forskellige Kassers Midler skulde tages ud af den grønlandske Handels Driftskapital. Det følger nu ikke af de Udtalelser, jeg fremkom med i Gaar, men jeg sagde, at det var et Spørgsmaal, der kunde være Anledning til at tage under Overvejelse. Jeg er ikke sikker paa, at denne Overvejelse vil resultere i, at man fandt det rimeligt just at tage dem ganske ud af Driftskapitalen; thi paa Grund af hele den Stilling, den kongelige grønlandske Handel har, maa der siges at være fuldt ud tilstrækkelig Sikring baade gennem de store Beholdninger, den har, og derigennem, at den er garanteret af selve Staten. Det ærede Medlem omtalte forskellige Regnskabsforhold, som han, saa vidt jeg forstod ham, antydede Muligheden af ogsaa kunde komme til Behandling inden Finanslovens 3die Behandling. Men det er en Misforstaaelse, thi det er Spørgsmaal, som ere meget vanskelige at udrede. Skulle de lægges ind i en anden Form, maa det være Genstand for nærmere Overvejelse hos mig, hvorledes det skal ske, men den Forhandling kan jo saa komme ad Aare.

Det ærede Medlem hævdede stadig, at han fandt det rimeligt, at eventuelle Ændringer i Forstanderskaberne ventede, indtil man havde faaet et Forslag om Administration og Handel frem. Deri kan jeg vedblivende ikke give det ærede Medlem Ret, og navnlig kan jeg heller ikke give ham Ret i den Betragtning, at jeg egentlig ikke vandt noget ved at have udsendt min Forespørgsel til Grønland, fordi jeg — som det ærede Medlem sagde — alligevel ikke kunde naa at faa reformeret

Forstanderskaberne, inden jeg skulde udarbejde dette Forslag. Men jeg vinder dog dette — selv om jeg ikke naar at faa reformeret Forstanderskaberne, inden jeg indbringer Lovforslaget —, at jeg faar alle disse Spørgsmaal op til samlet Overvejelse samtidig med, at jeg udarbejder et Lovforslag om Administration og Handel. Og det er jo netop dette, som er det vigtige og afgørende for mig, at hele Spørgsmaalet vedrørende Administrationen af Grønland bliver overvejet under eet, saaledes at jeg, naar jeg udarbejder Lovforslag om Administration og Handel, er nogenlunde klar over, i hvilken Retning ogsaa Reformerne vedrørende Forstanderskaberne skulle gaa.

Det ærede Medlem — der i øvrigt syntes tilfreds med det Svar, jeg havde givet ham angaaende det Spørgsmaal, holdt i al Almindelighed, jeg havde sendt ud til Forstanderskaberne —, spurgte mig sluttelig, om det var mig bekendt, at den Vej, jeg saaledes var gaaet, var bleven krydset af Embedsmænd. Den Ordre, jeg saaledes havde udstedt, skulde — udtalte det ærede Medlem, saa vidt jeg hørte ham — være bleven „forfusket“ af Embedsmænd. Nej, det er mig ganske vist ikke bekendt, men jeg tror oprigtig talt heller ikke, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem her siger. Tværtimod er det efter de Oplysninger, som ere bragte mig, ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem har meddelt. Forholdet er saaledes, at der ikke er udsendt andre Skrivelser, officielle Skrivelser, til Forstanderskaberne, end den Skrivelse, som jeg har beordret udsendt. Det andet, som det ærede Medlem siger til, er formentlig noget ganske privat, som nogle Danske i Grønland have sat i Gang indenfor de Danske selv, fordi man der synes, at det var naturligt, at ogsaa de Danske indbyrdes overvejede, hvorledes de saa paa disse Spørgsmaal, idet det jo laa nær at antages, at man fra Administrationens, fra Ministeriets Side, vilde søge Oplysning hos de Danske i Grønland, som have været der i en Aarrække, for at erfare, hvorledes de se paa disse Forhold. Saaledes forholder det sig, efter hvad der er oplyst for mig, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det Tilfælde kan indtræde, hvor nogen Embedsmand, som det ærede Medlem siger, vilde søge groft at forfuske en Anmodning, som bliver rettet fra min Side. Det vilde ingen gøre. Men desuden staar det ganske sikkert enhver, der har med disse Sager at gøre, ganske klart, hvad Følgen deraf vilde blive.